KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 22.8.2005
KOM(2005) 381 v konečném znění

2005/0158 (COD)
2005/0159 (COD)

Návrh

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých dokladů Českou republikou, Estonskem, Kyprem, Lotyšskem, Litvou, Maďarskem, Maltou, Polskem, Slovinskem a Slovenskem za rovnocenná jejich vnitrostátním vízům za účelem průjezdu přes jejich území

Návrh

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých povolení k pobytu vydaných Švýcarskem a Lichtenštejnskem členskými státy za účelem průjezdu přes jejich území.

(předložené Komisí)

ODŮVODNĚNÍ

1. ÚVOD

Vzájemné uznávání cestovních dokladů vydaných ostatními členskými státy je jednou ze základních zásad, o něž se opírá vytvoření prostoru bez vnitřních hranic. Cílem této zásady je umožnit státnímu příslušníkovi třetí země, který je držitelem cestovního dokladu vydaného členským státem plně se podílejícím na společném prostoru, vstup a/nebo volný pohyb v rámci společného prostoru, aniž by musel splnit jakékoli další požadavky. Předpokladem úspěšného uplatňování této zásady je vzájemná důvěra mezi partnery, pokud jde o bezpečnost dokladů, a odpovídající kontrola osob vycházející ze společných kritérií a postupů zaměřených na vyloučení jakéhokoli rizika spojeného s pohybem této kategorie osob.

Stávající schengenské „*acquis*“ upravuje zásadu vzájemného uznávání jednotných víz (článek 10 Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (dále jen „schengenská úmluva“)[1] potvrzenou článkem 2 nařízení (ES) č. 539/2001[2], která stanoví, že víza vydaná členským státem schengenské dohody jsou platná též při překročení vnějších hranic jiného členského státu schengenské dohody za účelem krátkodobého pobytu nebo průjezdu. Stávající ustanovení schengenské úmluvy (články 18 a 21 schengenské dohody) rovněž předpokládají systém vzájemného uznávání dlouhodobých víz a povolení k pobytu vydaných členskými státy plně uplatňujícími schengenské *acquis*. Tento systém vzájemného uznávání zahrnuje průjezd (článek 18) a krátkodobý pobyt (článek 21).

Pro nové členské státy vyplývá z tzv. „dvoufázového procesu uplatňování schengenského *acquis*“ upraveného v článku 3 Aktu o přistoupení ve vztahu k ustanovení o vízech, že i když jsou od okamžiku přistoupení povinny uplatňovat příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 539/2001, a stanovit tudíž pro státní příslušníky třetích zemí vyjmenovaných v příloze 1 citovaného nařízení vízovou povinnost, musí nadále vydávat svá vnitrostátní víza, dokud nebude přijato rozhodnutí Rady povolující jejich plné začlenění do schengenské zóny.

Definice schengenského víza v článku 2 nařízení (ES) č. 539/2001 vylučuje možnost uznávat krátkodobá víza vydaná státem plně uplatňujícím schengenské *acquis* za rovnocenná vnitrostátním vízům vydávaným jiným členským státem, který není plně začleněn do společného prostoru, aby tento druhý členský stát nemohl na základě této chybějící rovnocennosti povolovat na svém území průjezd a pobyt státních příslušníků třetích zemí podléhajících vízové povinnosti, aniž by vyžadoval svá vnitrostátní víza. Citované nařízení navíc nepředpokládá rovnocennost povolení k pobytu a víz.

Schengenská pravidla pro vzájemné uznávání cestovních dokladů použitelná za účelem průjezdu a krátkodobého pobytu nelze rovněž použít ve vztahu mezi starými a novými členskými státy od jejich přistoupení. Nové členské státy jsou tudíž po svém přistoupení povinny vydávat vnitrostátní víza ke vstupu na své území a průjezdu přes toto území státním příslušníkům třetích zemí podléhajícím vízové povinnosti podle nařízení (ES) č. 539/2001, a to i v případě, že jsou tyto osoby držiteli schengenského povolení k pobytu nebo schengenského víza nebo vnitrostátních víz k dlouhodobému pobytu vydaných státem schengenské dohody.

---

[1] Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

[2] Nařízení (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni. Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 851/2005, Úř. věst. L 141, 04.06.2005, s.3.

Přestože veškerá ustanovení „schengenského *acquis*“ o vnějších hranicích, včetně čl. 5 odst. 3 schengenské úmluvy, byla zařazena mezi ustanovení schengenské dohody, která jsou v nových členských státech použitelná od okamžiku přistoupení v rámci jejich vzájemných vztahů a v rámci vztahů mezi novými a starými členskými státy[3], nezakládá tato skutečnost sama o sobě režim povinného vzájemného uznávání povolení k pobytu za účelem přechodu přes vnější hranice, neboť nezbytný základní prvek tohoto režimu vzájemného uznávání – tj. seznam dotčených povolení k pobytu stanovených v příloze XI Společné příručky – byl záměrně a výslovně vyloučen z kategorie I (ustanovení použitelná od přistoupení). Tento postup je plně v souladu se skutečností, že veškerá ustanovení schengenského *acquis*, kterými se zavádí režim vzájemného uznávání dokladů (víz, povolení k pobytu, …), byla zařazena do kategorie II (ustanovení použitelná od data určeného Radou). Ustanovení čl. 5 odst. 3 pouze definuje a omezuje podmínky vstupu, které musí být kontrolovány.

Ustanovení čl. 5 odst. 1 stejným způsobem upravuje podmínky vstupu pro státní příslušníky třetích zemí podléhající vízové povinnosti, aniž by zaváděl režim vzájemného uznávání víz ke krátkodobému pobytu. Ustanovení čl. 5 odst. 1 vychází ze systému povinného vzájemného uznávání víz ke krátkodobému pobytu zavedeného článkem 10 schengenské úmluvy. Tento čl. 5 odst. 1, který je rovněž použitelný v nových členských státech od data přistoupení, nestanoví povinnost starých členských států uznávat víza vydaná novými členskými státy; nestanoví ani povinnost nových členských států uznávat schengenská víza.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 navíc platí pouze pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu a hodlají využít území jiného členského státu k průjezdu při návratu do svého bydliště; nevztahuje se na osoby, které hodlají využít území jiného členského státu k průjezdu ze státu, kde mají bydliště, do třetí země. Zjednodušený režim upravený čl. 5 odst. 3 se nevztahuje ani na držitele víz ke krátkodobému pobytu. Toto ustanovení tudíž neřeší většinu shora nastíněných problémů.

Před svým vstupem do Evropské unie uznávaly v praxi některé nové členské státy, vzhledem ke své geografické poloze na hlavních průjezdních cestách, jednotná víza ke krátkodobému pobytu, víza k dlouhodobému pobytu a povolení k pobytu vydaná státem schengenské dohody za rovnocenná svým vnitrostátním vízům za účelem průjezdu a/nebo krátkodobého pobytu. Uznávání těchto dokladů vycházelo z dvoustranných dohod uzavřených mezi novými členskými státy a třetími zeměmi nebo z jednostranných vnitrostátních rozhodnutí[4]. Nové členské státy upozornily na administrativní obtíže, jimž čelí po vstupu do Evropské unie při přechodu od stávající praxe uznávání dokladů na nový režim vyžadující, aby vydávaly vnitrostátní víza k průjezdu nebo krátkodobému pobytu státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou držiteli schengenského víza nebo povolení k pobytu nebo víza k dlouhodobému pobytu vydaného státem schengenské dohody. Zdůrazňují zejména závažnou administrativní zátěž, kterou tento postup znamená pro jejich velvyslanectví a konzulární úřady v členských státech. Zdůraznily též, že osoby dotčené těmito opatřeními nepředstavují pro nové členské

---

[3] Podle tohoto čl. 5 odst. 3, „Cizinci, který je držitelem povolení k pobytu vydaného jednou ze smluvních stran ... je povolen průjezd, pokud není uveden na vnitrostátním seznamu osob, kterým má být odepřen vstup, vedeném smluvní stranou, na jejíž vnější hranici vstup požaduje.“

[4] Například dvoustranné dohody uzavřené postupně Polskem s Ukrajinou, Běloruskem a Ruskem obsahují ustanovení umožňující státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou držiteli schengenských víz nebo povolení k pobytu, průjezd Polskem, aniž by podléhali povinnosti vlastnit polská průjezdní víza. Ve Slovinsku se právním základem pro uznávání těchto dokladů určených k průjezdu nebo krátkodobému pobytu stalo vládní nařízení vycházející z neformálních dvoustranných dohod s Tureckem, Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií, Bosnou a Hercegovinou, Srbskem a Černou horou a Ruskem. Maďarsko podepsalo dvoustranné dohody se Srbskem a Černou horou a Ukrajinou obsahující obdobná ustanovení.

státy žádné riziko, neboť absolvovaly řadu přísných kontrol a vyšetření prováděných státy schengenské dohody, než jim byla vydána schengenská víza, povolení k pobytu nebo vnitrostátní víza.

Stávající pravidla navíc neumožňují státům schengenské dohody uznávat povolení k pobytu vydaná třetími zeměmi, například povolení k pobytu vydaná Švýcarskem nebo Lichtenštejnskem, za účelem průjezdu přes schengenský prostor nebo krátkodobého pobytu v tomto prostoru. Z uvedené skutečnosti vyplývá, že státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu vydaného Švýcarskem nebo Lichtenštejnskem a podléhají vízové povinnosti, musejí při průjezdu přes společný prostor při svém návratu do země původu žádat o vízum. Vzhledem k významné sezónní mobilitě (např. v době letních prázdnin) čelí konzulární úřady některých členských států ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku, které jsou tímto pohybem osob vzhledem ke své geografické poloze zejména dotčeny, velké administrativní zátěži, neboť musejí v uvedených obdobích včas vydávat požadovaná víza. Podle průzkumu provedeného švýcarským Centrálním registrem cizích státních příslušníků v dubnu 2003 by se tento sezónní průjezd týkal 514 250 osob. Stejné problémy jsou spojeny rovněž s průjezdem osob, které jsou držiteli povolení k pobytu vydaných Lichtenštejnskem, přestože čísla jsou v jeho případě nižší[5].

Švýcarské orgány v současnosti vyjímají z vízové povinnosti (ze zákona, který nabyl účinnosti v červenci 2000) držitele povolení k pobytu vydaných členským státem Evropské unie. Toto jednostranné uznávání povolení k pobytu vydaných členským státem Evropské unie za rovnocenná švýcarským vnitrostátním vízům se vtahuje na průjezdní vízum a vízum ke krátkodobému pobytu. Z dlouhodobějšího hlediska bude problematika uznávání švýcarského povolení k pobytu řešena prostřednictvím dohody podepsané dne 25. 10. 2004 s ohledem na přistoupení Švýcarska k schengenskému *acquis*. Podpis a – následná – ratifikace této dohody si však vyžádají určitý čas. Navíc je třeba posoudit veškeré nezbytné podmínky pro uplatnění uvedené dohody, než se bude moci Švýcarsko plně účastnit schengenského *acquis*. Stávající problém je však třeba řešit urychleně, aby byly uspokojeny zájmy členských států.

Vzhledem k tomu, že „*acquis*“ neobsahuje zvláštní ustanovení upravující uvedenou problematiku, a s cílem nalézt vhodné řešení pro potřeby členských států, zvážila Komise možnost přijmout zvláštní systém vycházející z metody jednostranného uznávání.

2. DVA NÁVRHY

V rámci řešení shora popsaných situací Komise zvážila potřebu přijmout vhodné řešení zajišťující vysokou úroveň bezpečnosti, které neohrozí základní zásady a hladké fungování schengenského prostoru.

---

[5] Po prvním kole jednání o této otázce na půdě příslušné pracovní skupiny Rady se členské státy pokusily vyřešit tento problém v rámci stávajících ustanovení o průjezdních vízech (Společné konzulární pokyny bod 1.2.1.2) s využitím možnosti vydávat průjezdní víza s delší dobou platnosti (jeden nebo dva roky) opravňující k více než jednomu průjezdu. Tento praktický režim však není vhodným řešením. Členské státy jej zejména neuplatňovaly systematicky a jednotně a jeho účinek ve vztahu ke snížení celkového počtu žádostí o vydání víz byl omezený. Ve skutečnosti se dotčené osoby přemísťují v zásadě jednou ročně a průjezdní vízum opravňující k více průjezdům s dobou platnosti jeden rok není proto nejvhodnějším nástrojem k usnadnění tohoto pohybu. Vzhledem k době platnosti švýcarských povolení k pobytu, která je omezena na jeden rok s možností prodloužení, nemohou místní konzulární úřady vydávat průjezdní víza s delší dobou platnosti. V souladu se získanými zkušenostmi se členské státy přiklonily k dlouhodobějšímu řešení této problematiky s tím, že zohlednily skutečnost, že osoby dotčené zjednodušeným režimem nepředstavují riziko, neboť žijí a pracují ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku.

Navrhuje proto dva nástroje:

Ve vztahu k novým členským státům rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých dokladů vydaných státy schengenské dohody novými členskými státy během přechodného období a předpokládající možnost rozšířit režim uznávání na doklady vydané jiným novým členským státem (státy) *(ustanovení čl. 2 odst. 1)*.

Za tímto účelem Komise zohlednila:

- zvláštní potřeby nových členských států v oblasti víz během přechodného období před jejich plným začleněním do schengenského prostoru, kdy se na ně budou vztahovat pravidla vzájemného uznávání předpokládaná v *acquis*;

- přísné kontroly a prověření, jež státní příslušníci třetích zemí absolvovali předtím, než jim příslušné orgány členských států vydaly schengenské nebo vnitrostátní doklady;

- nízkou míru rizika, které tato kategorie osob představuje pro nové členské státy

Ve vztahu k povolením k pobytu vydaným Švýcarskem a Lichtenštejnskem rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých povolení k pobytu vydaných Švýcarskem a Lichtenštejnskem za rovnocenná vízům vydaným členskými státy za účelem průjezdu přes jejich území (ustanovení čl. 2 odst. 2).

Za účelem vymezení zvláštního režimu Komise zvážila:

- trvající administrativní obtíže, na něž upozornily některé konzulární úřady členských států ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku v souvislosti s vydáváním víz státním příslušníkům třetích zemí legálně žijícím a pracujícím v uvedených státech;

- nízkou míru rizika, kterou pro členské státy představuje průjezd držitelů povolení k pobytu vydaných Švýcarskem a Lichtenštejnskem přes jejich území.

2005/0158 (COD)

Návrh

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých dokladů Českou republikou, Estonskem, Kyprem, Lotyšskem, Litvou, Maďarskem, Maltou, Polskem, Slovinskem a Slovenskem za rovnocenná jejich vnitrostátním vízům za účelem průjezdu přes jejich území

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[6],

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 3 odst. 1 Aktu o přistoupení z roku 2003 jsou členské státy, které vstoupily do Evropské unie k 1. květnu 2004, povinny stanovit od tohoto data vízovou povinnost pro státní příslušníky třetích zemí uvedených v příloze I nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni[7].

(2) Podle čl. 3 odst. 2 Aktu o přistoupení z roku 2003 jsou ustanovení schengenského acquis o podmínkách a kritériích pro vydávání jednotných víz ke krátkodobému pobytu, a také ustanovení o vzájemném uznávání víz a ustanovení o rovnocennosti povolení k pobytu a víz za tímto účelem použitelná v členských státech pouze na základě rozhodnutí Rady. Pro tyto členské státy jsou však závazná od data přistoupení.

(3) Nové členské státy jsou tudíž povinny vydávat vnitrostátní víza ke vstupu na své území a průjezdu přes ně státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou držiteli jednotného víza nebo víza k dlouhodobému pobytu nebo povolení k pobytu vydaného členským státem plně uplatňujícím schengenské acquis nebo obdobných dokladů vydaných jinými novými členskými státy.

(4) Držitelé dokladů vydaných členskými státy plně uplatňujícími schengenské acquis a novými členskými státy nepředstavují pro nové členské státy žádné riziko, neboť absolvovali veškeré nezbytné kontroly prováděné jinými členskými státy. Aby nebyla na nové členské státy kladena další neodůvodněná administrativní zátěž, měla by být přijata společná pravidla dovolující členským státům jednostranně uznávat uvedené doklady za rovnocenné jejich vnitrostátním vízům a zavést zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání rovnocennosti příslušných dokladů.

---

6 Úř. věst. C , , p. .

7 Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1 Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EU) č. 851/2005 (Úř. věst. L 141, 04.06.2005, s. 3).

(5) Společná pravidla by měla platit v průběhu přechodného období do data, které bude určeno v rozhodnutí Rady uvedeném v prvním pododstavci článku 3 odst. 2 Aktu o přistoupení z roku 2003.

(6) Uznání dokladu by mělo být omezeno na průjezd přes území jednoho nebo více nových členských států, aniž by tím byla dotčena možnost nových členských států vydávat vnitrostátní víza ke krátkodobému pobytu. Účast na společném systému by měla být dobrovolná, aniž by nové členské státy podléhaly dodatečným povinnostem dle definice v Aktu o přistoupení z roku 2003.

(7) Společná pravidla by měla být použitelná pro jednotná víza ke krátkodobému pobytu, víza k dlouhodobému pobytu a povolení k pobytu vydaná členskými státy plně uplatňujícími schengenské acquis, a také pro víza ke krátkodobému pobytu, víza k dlouhodobému pobytu a povolení k pobytu vydaná ostatními novými členskými státy.

(8) Musí být splněny vstupní podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1 Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích[8] (dále jen „schengenská úmluva“), s výjimkou čl. 5 odst. 1 písm. b), pokud je tímto rozhodnutím stanoven režim jednostranného uznávání mezi vnitrostátními průjezdními vízy vydanými novým členským státem a některými doklady vydanými členskými státy plně uplatňujícími schengenské *acquis* a obdobnými doklady vydanými ostatními novými členskými státy.

(9) Vzhledem k tomu, že cíle navrhovaného opatření, tj. zavedení režimu jednostranného uznávání určeného k použití v nových členských státech, není možné v dostatečné míře dosáhnout na úrovni členských států, a lze jich tudíž z důvodu jejich rozsahu a účinků lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy přijmout vhodná opatření. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v citovaném článku nepřekročí toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Tímto rozhodnutím se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích umožňující České republice, Estonsku, Kypru, Lotyšsku, Litvě, Maďarsku, Maltě, Polsku, Slovinsku a Slovensku (dále jen nové členské státy) uznávat jednostranně některé doklady vydané členskými státy plně uplatňujícími schengenské *acquis* a doklady vydané ostatními novými členskými státy státním příslušníkům třetích zemí podléhajícím vízové povinnosti podle nařízení (ES) č. 539/2001 za rovnocenné svým vnitrostátním vízům za účelem průjezdu.

Článek 2

1. Nový členský stát může považovat níže uvedené doklady vydané členskými státy plně uplatňujícími schengenské *acquis* za rovnocenné svým vnitrostátním vízům za účelem průjezdu, bez ohledu na státní příslušnost jejich držitelů:

[8] Úř.věst. L 239,22.9. 2000,s.19

i) „jednotné vízum“ uvedené v článku 10 Úmluvy k provedení schengenské dohody;

ii) „vízum k dlouhodobému pobytu“ uvedené v článku 18 Úmluvy k provedení schengenské dohody;

iii) „povolení k pobytu“ obsažené příloze IV Společných konzulárních instrukcí.

2. Rozhodne-li se nový členský stát uplatnit tohoto rozhodnutí, bude uznávat veškeré doklady uvedené v odst. 2 vydané členským státem plně uplatňujícím schengenské *acquis* nezávisle na státu, který příslušný doklad vydal.

Článek 3

Nový členský stát uplatňující článek 2 může dále uznávat víza ke krátkodobému pobytu, víza k dlouhodobému pobytu nebo povolení k pobytu vydaná jedním nebo více novými členskými státy za rovnocenná svým vnitrostátním vízům za účelem průjezdu.

Doklady vydané novým členským státem, které mohou být uznávány podle tohoto rozhodnutí, jsou vyjmenovány v příloze.

Článek 4

Členské státy mohou uznávat některé doklady za rovnocenné svým vnitrostátním vízům za účelem průjezdu, pouze pokud délka trvání průjezdu státního příslušníka třetí země přes území nového členského státu (států) nepřekročí pět dní.

Doba platnosti dokladů uvedených v článcích 2 a 3 bude odpovídat délce trvání průjezdu.

Jednotná víza opravňující k jednomu vstupu, která byla použita ke vstupu na území členského státu plně uplatňujícího schengenské *acquis*, platí při zpáteční cestě jejich držitele pro průjezd přes území stejného nového členského státu.

Článek 5

Nové členské státy sdělí Komisi do 10 pracovních dní od vstupu tohoto rozhodnutí v platnost, zda jej hodlají uplatňovat.

Komise zveřejní sdělení nových členských států v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Toto rozhodnutí je platné do data, které určí Rada v rozhodnutí přijatém podle čl. 3 odst. 2 Aktu o přistoupení z roku 2003.

Článek 7

Toto rozhodnutí je určeno České republice, Estonsku, Kypru, Lotyšsku, Litvě, Maďarsku, Maltě, Polsku, Slovinsku a Slovensku.

V Bruselu dne .

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda/předsedkyně	*předseda/předsedkyně*

PŘÍLOHA

Seznam dokladů vydávaných novými členskými státy

ČESKÁ REPUBLIKA

Víza

- **Vízum k pobytu do 90 dnů**
- **Vízum za účelem převzetí povolení k pobytu VR**
- **Vízum k pobytu nad 90 dnů**
- **Diplomatické vízum**
- **Zvláštní vízum**
- **Vízum za účelem strpění VS**
- **Vstupní vízum VV**
- **Vízum za účelem dočasné ochrany VG**

Povolení k pobytu

- **Průkaz o povolení k pobytu pro státního příslušníka - Povolení k pobytu pro cizince**[9]
  - Povolení k dlouhodobému pobytu (platné – do uplynutí doby platnosti – nejvýše 1 rok, lze jej prodloužit)
  - Povolení k trvalému pobytu (vydává se cizincům pobývajícím na území České republiky déle než 10 let). Časové omezení neplatí v případě, že cizinec je blízkým rodinným příslušníkem občana České republiky (slučování rodin) nebo pokud pobýval na území České republiky po dobu 8 let a jsou splněny další zákonem stanovené podmínky (§ 66 českého zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců)

KYPR

Víza

- **Airport transit visas** (Letištní tranzitní víza)
- **Transit visas** (Průjezdní víza)
- **Travel visas** (Cestovní víza - opravňují k jednomu, dvěma či více vstupům)

Povolení k pobytu

- **Temporary residence permit** (Povolení k přechodnému pobytu **-** za účelem zaměstnání, návštěvy, studia)
- **Entry permit** (Povolení ke vstupu – za účelem zaměstnání, studia)
- **Immigration permit** (Imigrační povolení **–** povolení k trvalému pobytu)

[9] Stejný druh dokladu pro všechny varianty s dobou platnosti vyznačenou na nálepce.

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA

Víza

– **Latvijas vīza - Kategorija C** (*vízum ke krátkodobému pobytu*)

– **Latvijas vīza - Kategorija D** (*vízum k dlouhodobému pobytu*)

Povolení k pobytu

– **Pastāvīgās uzturēšanās atļauja** (*povolení k trvalému pobytu*) [10]

– **Termiņuzturēšanās atļauja** (*povolení k přechodnému pobytu; doba platnosti v rozmezí šest měsíců až deset let)*

– **Uzturēšanās atļauja** (*povolení k pobytu*)[11]

  – **Termiņa** (povolení k přechodnému pobytu; doba platnosti v rozmezí šest měsíců až deset let)

  – **Atļaujas veids – pastāvīgās** (povolení k trvalému pobytu)

LITEVSKÁ REPUBLIKA

Víza

– **Trumpalaikė viza** (*vízum ke krátkodobému pobytu)*

– **Ilgalaikė viza** (*vízum k dlouhodobému pobytu*)

Povolení k pobytu

– **Leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje** (povolení k přechodnému pobytu; doba platnosti v rozmezí jeden rok až pět let)

– **Leidimas nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje** (povolení k trvalému pobytu)

MAĎARSKO

Víza

– **Rövid időtartamú beutazóvízum** (*vízum ke krátkodobému pobytu*)

– **Tartózkodási vízum** *(vízum k dlouhodobému pobytu)*

Povolení k pobytu

– **Tartózkodási engedély** (Povolení k pobytu; doba platnosti v rozmezí jeden rok až čtyři roky, lze jej prodloužit)

– **Letelepedési engedély** (Povolení k usazení; opravňuje držitele k pobytu na území Maďarska po neomezenou dobu, doba platnosti tohoto dokladu je 5 let)

– **Bevándorlási engedély** (Imigrační povolení)[12]

MALTA

---

[10] Vydávána před 1. květnem 2004.

[11] Vydávána po 1. květnu 2004.

[12] Toto povolení se od 1.ledna 2002 již nevydává, povolení vydaná před tímto datem však stále platí a těmto cizincům byl vydán průkaz totožnosti.

Víza

- **Airport transit visas** (Letištní tranzitní víza)
- **Transit visas** (Průjezdní víza - na dobu nepřesahující 5 dní)
- **Short-stay or Travel visas** (Víza ke krátkodobému pobytu nebo cestovní víza - víza opravňující k jednomu nebo více vstupům)
- **Long-Stay Visas** (Víza k dlouhodobému pobytu) (*opravňuje státní příslušníky třetích zemí, kteří hodlají vstoupit na území Malty z jiného důvodu než je imigrace, k pobytu v délce nejvýše 90 dní*)
- **Group visas** (Skupinová víza) (pobyt nepřesahující 30 dní)

POLSKO

Víza

- **Wiza wjazdowa** (Vstupní vízum, obvykle pobyt do dvou týdnů, platné nejvýše po dobu jednoho roku)
- **Wiza pobytowa krotkoterminowa** (Vízum ke krátkodobému pobytu, pobyt nejvýše na dobu tří měsíců, doba platnosti nejvýše pět let, obvykle však jeden rok)
- **Wiza pobytowa dlugoterminowa** (Vízum k dlouhodobému pobytu, pobyt nejvýše na dobu jednoho roku, doba platnosti nejvýše pět let, obvykle však jeden rok)
- **Wiza dyplomatyczna** (Diplomatické vízum, pobyt nejvýše na dobu tří měsíců, doba platnosti nejvýše pět let, obvykle však šest měsíců)
- **Wiza sluzbowa** (Služební vízum, pobyt nejvýše tři měsíce v rámci období šesti měsíců, doba platnosti nejvýše pět let, obvykle však šest měsíců)
- **Wiza kurierska** (Diplomatické kurýrní vízum, doba platnosti nejvýše šest měsíců)

Povolení k pobytu

- **Karta pobytu** (Karta opravňující k trvalému pobytu, série „PL“, doba platnosti nejvýše 10 let, vydávají se od 1. července 2001 cizincům, kteří získali povolení k přechodnému pobytu, povolení k trvalému pobytu, statut uprchlíka nebo souhlas za účelem strpění pobytu)
- **Karta stalego pobytu** (Karta opravňující k trvalému pobytu, série „XS“, vydávala se před 30. červnem 2001 cizincům, kteří získali povolení k trvalému pobytu; doba platnosti deset let; poslední karta z této edice je platná do 29. června 2011)
- **Legitymacja dyplomatyczna** (Diplomatický průkaz – béžový, vydává se akreditovaným velvyslancům a členům diplomatického sboru na vyslanectví)
- **Legitymacja konzularna** (zielona) (Konzulární průkaz – zelený, vydává se vedoucím konzulárních úřadů a členům konzulárního sboru)
- **Legitymacja sluzbowa** (Služební průkaz, vydává se administrativním, technickým a servisním zaměstnancům vyslanectví)

SLOVINSKO

Víza

– **Vizum za vstop** (*vstupní vízum*)

  – **Vizum za kratkoročno bivanje C** – *(vízum ke krátkodobému pobytu)*

  – **Vizum za daljše bivanje D** – *(vízum k dlouhodobému pobytu)*

Povolení k pobytu

– **Dovoljenje za stalno prebivanje** (*Povolení k trvalému pobytu*)

– **Dovoljenje za začasno prebivanje** (*Povolení k přechodnému pobytu; platnost nejvýše jeden rok, nestanoví-li slovinský zákon o pobytu cizinců jinak*)

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Víza

– **Krátkodobé vízum** (*vízum ke krátkodobému pobytu*)

– **Dlouhodobé vízum** (*vízum k dlouhodobému pobytu*)

Povolení k pobytu

– **Přechodný pobyt** (povolení k přechodnému pobytu; vydává se cizincům pobývajícím na území Slovenské republiky, je platné nejvýše jeden rok s možností prodloužení nejdéle na dobu pěti let)

– **Trvalý pobyt** (povolení k trvalému pobytu; platné nejprve na dobu tří let a poté natrvalo)

2005/0159 (COD)

Návrh

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých povolení k pobytu vydaných Švýcarskem a Lichtenštejnskem členskými státy za účelem průjezdu přes jejich území.

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména čl. 62 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[13],

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 21 Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích[14] (dále jen „schengenská úmluva“) předpokládá vzájemné uznávání povolení k pobytu vydaných členskými státy plně uplatňujícími schengenské *acquis* za rovnocenná jednotným vízům.

(2) Stávající pravidla Společenství však neupravují zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích, na jehož základě by byla povolení k pobytu vydaná třetími zeměmi uznávána za rovnocenná jednotným vízům za účelem průjezdu přes společný prostor a krátkodobého pobytu v tomto prostoru.

(3) Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu vydaného Švýcarskem a podléhají vízové povinnosti podle nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni[15], musí při průjezdu přes společný prostor do své země původu žádat o vydání víza. Konzulární úřady členských států ve Švýcarsku proto musí vyřizovat velký počet žádostí o víza předkládaných těmito státními příslušníky třetích zemí. Obdobné obtíže nastaly ve vztahu k žádostem o víza předkládanými držiteli povolení k pobytu vydanými Lichtenštejnskem.

(4) V důsledku dvoustupňového uplatňování schengenského *acquis* jsou nové členské státy, které vstoupily do Evropské unie k 1. květnu 2004, povinny od tohoto data vydávat vnitrostátní víza státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu vydaného Švýcarskem a Lichtenštejnskem a podléhají vízové povinnosti podle nařízení Rady (ES) č. 539/2001. Některé členské státy vyjádřily obavy z další

---

13 Úř. věst. C, s.

14 Úř. věst. L 239,22.9.2000,s.19

15 Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 851/2005 (Úř. věst. L 141, 04.06.2005, s. 3).

administrativní zátěže, kterou tento postup přinese jejich konzulárním úřadům ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku.

(5) Není zřejmě nutné, aby byla pro tuto kategorii osob stanovena vízová povinnost, neboť představují pro členské státy nízkou míru rizika nedovoleného přistěhovalectví.

(6) V rámci řešení situace členských států plně uplatňujících schengenské *acquis* i nových členských států na jejich konzulárních úřadech ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku by měl být zaveden systém zjednodušeného režimu kontrol osob na vnějších hranicích vycházejícího z jednostranného uznávání některých povolení k pobytu vydaných příslušnými švýcarskými a lichtenštejnskými orgány za rovnocenná jednotným nebo vnitrostátním vízům.

(7) Uznávání dokladů by mělo být omezeno na průjezd přes území jednoho nebo více členských států, aniž by tím byla dotčena možnost členských států vydávat víza ke krátkodobému pobytu.

(8) Uplatňování režimu uznávání by mělo být povinné pro členské státy plně uplatňující schengenské *acquis* a dobrovolné pro nové členské státy uplatňující rozhodnutí …. během přechodného období do data, které určí Rada v souladu s prvním pododstavcem čl. 3 odst. 2 Aktu o přistoupení z roku 2003.

(9) Musí být splněny vstupní podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1 schengenské úmluvy s výjimkou čl. 5 odst. 1 písm. b), pokud je tímto rozhodnutím stanoven režim rovnocennosti mezi průjezdními vízy a povoleními k pobytu vydanými Švýcarskem a Lichtenštejnskem.

(10) Vzhledem k tomu, že se cíl navrhovaného opatření přímo dotýká *acquis* Společenství o vízech a není jej možné dosáhnout na úrovni samotných členských států, a lze jej tudíž z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy přijmout vhodná opatření. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v citovaném článku nepřekročí toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

(11) Ve vztahu k Islandské republice a Norskému království představuje toto rozhodnutí rozvoj ustanovení schengenského *acquis* a spadá proto do oblasti definované v čl. 1 písm. A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[16].

(12) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijetí tohoto rozhodnutí Radou a není jím proto vázáno ani nepodléhá jeho uplatňování. Avšak vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí vychází ze schengenského *acquis* podle hlavy IV třetí části Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne Dánsko v souladu s článkem 5 citovaného protokolu do šesti měsíců po přijetí tohoto rozhodnutí Radou, zda jej bude uplatňovat ve svých vnitrostátních právních předpisech či nikoli.

(13) Toto rozhodnutí představuje rozvoj schengenského *acquis*, kterého se Spojené království v souladu s články 4 a 5 Protokolu začleňujícím schengenské *acquis* do

---

[16] Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, neúčastní, a nepodílí se tudíž na přijetí tohoto rozhodnutí, není jím vázáno ani nepodléhá jeho uplatňování.

(14) Toto rozhodnutí představuje rozvoj schengenského *acquis*, kterého se Irsko v souladu s články 4 a 5 Protokolu začleňujícím schengenském *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, neúčastní, a nepodílí se tudíž na přijetí tohoto rozhodnutí, není jím vázáno ani nepodléhá jeho uplatňování,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Tímto rozhodnutím se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých povolení k pobytu vydaných Švýcarskem a Lichtenštejnskem státním příslušníkům třetích zemí podléhajícím vízové povinnosti podle nařízení (ES) č. 539/2001 členskými státy za rovnocenná jejich jednotným nebo vnitrostátním vízům za účelem průjezdu přes jejich území.

Článek 2

Členské státy plně uplatňující schengenské *acquis* jednostranně uznávají povolení k pobytu vydaná Švýcarskem a Lichtenštejnskem, která jsou uvedena v příloze.

Nové členské státy uplatňující rozhodnutí …, kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých dokladů Českou republikou, Estonskem, Kyprem, Lotyšskem, Litvou, Maďarskem, Maltou, Polskem, Slovinskem a Slovenskem za rovnocenná jejich vnitrostátním vízům za účelem průjezdu přes jejich území, mohou jednostranně uznávat povolení k pobytu uvedená v příloze tohoto rozhodnutí za rovnocenná jejich vnitrostátním průjezdním vízům do data, které určí Rada v souladu s čl. 3 odst. 2 Aktu o přistoupení z roku 2003.

Článek 3

Délka trvání průjezdu státního příslušníka třetí země přes území členského státu (států) nepřekročí pět dní.

Doba platnosti dokladů uvedených v příloze musí odpovídat délce trvání průjezdu.

Článek 4

Nové členské státy sdělí Komisi do 10 pracovních dní od vstupu tohoto rozhodnutí v platnost, zda jej hodlají uplatňovat. Komise zveřejní sdělení nových členských států v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne .

Za Evropský parlament *předseda/předsedkyně*	*Za Radu* *předseda/předsedkyně*

PŘÍLOHA 1

Seznam povolení k pobytu vydávaných Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnskem uvedených v článku 2

A. POVOLENÍ K POBYTU VYDÁVANÁ ŠVÝCARSKEM

– Ausländerausweis B / Livret pour étrangers B / Libretto per stranieri B / Legitimaziun d'esters B

(Povolení k přechodnému pobytu typu B. Vydává se v tříjazyčné nebo čtyřjazyčné verzi)

(Šedé)

– Ausländerausweis C / Livret pour étrangers C / Libretto per stranieri C

(Povolení k trvalému pobytu typu C) (Zelené)

– Ausländerausweis Ci / Livret pour étrangers Ci / Libretto per stranieri Ci

(Povolení k pobytu typu Ci pro rodinné příslušníky úředníků působících v mezivládních organizacích a na zahraničních zastupitelských úřadech ve Švýcarské konfederaci. Týká se doprovázejícího partnera a dětí do 21 let) (Červené)

B. POVOLENÍ K POBYTU VYDÁVANÁ LICHTENŠTEJNSKEM

– Jahresaufenthaltsbewilligung (Povolení k přechodnému pobytu)

– Niederlassungs bewilligung (Povolení k usazení platné na dobu neurčitou).

GENERAL ANNEX

1. LEGAL ANALYSIS:

1.1 EP and Council Decision introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia, Slovakia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories.

The proposed Decision is based on Article 62(2) of the Treaty establishing the European Community and is addressed to the new Member States. According to Article 62 (2), the Community can adopt measures on the crossing of the external borders of the Member States: first of all (point 2a), measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders"; these measures deal in particular with the conditions for entry in view of a short stay in or transit through the area without internal borders; secondly (point 2b), measures on rules on visas for intended stays of no more than three months – including transit – in the Schengen area, i.e. on the prior authorisation required or not for crossing the external borders.

Article 62 (2) (a) deals with the procedures for the carrying out of checks on persons crossing the external borders. This includes the control on required visas and authorisations; Article 62 (2) (b) deals with the matter of the uniform visa. One of the basic principles underlying the creation of an area without internal borders is that an authorisation given by one Member State being part of this area is also valid for crossing the external borders of the other Member States that are part of that area without internal borders. In an area without internal frontiers, such a mutual recognition of visa is compulsory. This is also true for the principle of the equivalence between a residence permit issued by another Member State and a visa issued by national authorities.

As long as some Member States are applying the Schengen provisions on the crossing of external borders (point 2a) and on the visa lists (point 2b(i)), without being part of the area without internal borders, the compulsory mutual recognition cannot be imposed. However, it can be envisaged that a simplified regime can be established as regards the controls by the new Member States on certain persons crossing the external borders. This is the case as regards those third country nationals who hold visas and residence permits issued by Schengen Member States or another new Member State. These third country nationals having gone through strict screening either by a Schengen Member State or by another new Member State are not considered to present a threat to public policy or to represent a risk of illegal immigration. This being so, Member States not yet participating in the area without internal borders should be allowed to unilaterally recognise visa and residence permits issued by Schengen states or by another new Member State. -

The regime will thus allow new Member States to simplify the control at the external borders by unilaterally recognising certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States. The regime will be applicable till the end of the transitory period and the full participation of the new Member States in the area without internal borders, date from which the mutual recognition of such documents becomes compulsory.

The recognition regime would be limited to the purpose of transit through the territory of new Member States. Such a limitation is necessary in order to avoid any risk of confusion or bad

implementation of the current Schengen rules on visa which define the state responsible for a visa application (it is the State in whose territory is located the main destination of the visit or the State of the first entry). In fact, the correct implementation of the Schengen rules regarding the State responsible for issuing a visa could be challenged if, on the basis of a visa issued by a Schengen State, a third country national was authorized to enter the territory of a new Member State for a short stay of up to 90 days.

The documents selected for the recognition regime are:

- the uniform visa issued by a Schengen State in compliance with the common rules laid down in the Common Consular instructions (transit, short term or travel, group visa);

- national long stay visas issued by a Schengen State according to their national legislation;

- residence permits issued by a Schengen State and which are included in Annex IV of the Common Consular Instructions which lists the documents entitling their holders to enter the Schengen area without a visa ;

- the national short term and long term visas as well as the residence permits issued by another new Member State.

Taking into account the existing rules on transit visas in the Common Consular Instructions as well as the geographical situation of new Member States, the duration of the transit period may not exceed five days. The introduction of a unilateral recognition regime by a Community instrument would not impose any new obligations to new Member States in addition to those listed in the 2003 Act of Accession and would thus not constitute a derogation from the 2003 Act of Accession. The purpose of the proposed rules is to allow unilateral recognition of certain documents (issued by Member States fully implementing the Schengen acquis or new Member States) by new Member States keen to avoid administrative difficulties that would accompany the issue of national visas for third country nationals, holders of such documents. The proposed regime will be implemented on an optional basis: new Member States have the possibility either to implement the new instrument or to continue issuing national visas as required by the Accession Act.

Should they opt for the implementation of the common regime, new Member States will have to accept all documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, thus avoiding any distinction as regards the issuing Authority. The extension of the recognition rules to the documents issued by other new Member States is possible for new Member States participating in the unilateral recognition regime of Schengen documents.

New Member States have to communicate their decision to the Commission. The Commission will publish this information and ensure in this way that the whole system is transparent. A new Member State could nevertheless refuse entry to third country nationals whose names are on its national list of alerts.

The proposed system is limited to the transit purpose. Thus, it is not aimed at replacing the issuing of national visas by new Member States for short stay. Consequently, in compliance with the existing rules, new Member States have the possibility to issue multi-entry national visas for short stay which could be valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of Schengen documents, who need to travel frequently to a new Member State.

This instrument will be adopted by co-decision.

1.2. EP and Council Decision establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of

certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory.

The Decision proposed is based on Article 62(2) (a) of the Treaty establishing the European Community. As stated above, Article 62 (2) (a) deals with measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders. The introduction of a simplified regime for the control of persons at the external borders is based on the compulsory unilateral recognition of residence permits issued by a third country as a valid authorisation to cross the external borders of the Member States. Again as regards a third country national who is in possession of a resident permit from Switzerland or Liechtenstein, it is to be considered that such a person would not be a threat to public policy or would not represent a risk of illegal immigration.

The proposed Decision thus foreseeing the establishment of a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition regime by Member States fully participating in the common area and by new Member States for which the Schengen acquis is legally binding upon accession. The recognition is limited to the transit purpose. The implementation of the recognition regime is mandatory for Member States fully participating in the common area. For new Member States participating in the EP and Council Decision allowing the unilateral recognition by them of documents issued by Schengen States and other new Member States as equivalent to national visa for the transit purpose, the implementation of the present instrument is optional during the transitory period till the date to be decided by the Council for their full integration into the Schengen area. This distinction is necessary in order to avoid imposing upon new Member States additional obligations during this period.

Prior to their full integration within the common area, new Member States have the possibility to decide whether they will participate in the recognition regime and they have to notify their decision to the European Commission. The Commission will ensure the publication of the relevant information. The recognition regime will be applicable to all third country nationals, submitted to a visa obligation according to Annex 1 of Regulation 539/2001, who are holders of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein. A list of these documents is annexed to the Decision. The system proposed does not in any way affect the rules of the Schengen acquis as regards procedures and verifications required for crossing the external borders.

As the proposed system is limited to transit, it does not affect the possibility of Member States to issue multi-entry visas for short stay, valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

Pursuant to Council Decision (EC) 2004/927 this instrument will be adopted by co-decision.

2. SUBSIDIARITY AND PROPORTIONALITY

Article 5 of the EC Treaty provides that "action by the Community shall not go beyond what is necessary to achieve the objectives of this Treaty". Action taken by the Community must be the simplest form of action possible that enables the proposal to attain its objective and to be implemented as efficiently as possible. In this spirit the proposed legal instruments chosen to establish common principles for the introduction of a unilateral recognition regime are:

- A Decision allowing new Member States to recognise unilaterally certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national

documents issued by other new Member States during the transitory period till the full integration of new Member States into the common area. Participation in the regime is optional.

- A Decision on the unilateral recognition by Member States of the certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to visa for the transit purpose. The aim is to facilitate transit via the territory of the Member States by forgoing the need for transit visas for the holders of such residence permits issued by these two countries. The proposed regime is mandatory for Member States fully implementing the Schengen acquis. Participation in the recognition regime is optional for new Member States during the transitory period till the date of their full integration into the common area, date from which the recognition regime becomes compulsory.

The objective pursued by the above mentioned proposals, that is the introduction on a temporary basis of common rules on unilateral recognition of certain documents by new Member States as well as the introduction of a common regime for unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein, can only be attained through action at the Community level, as no Member State would have the possibility to adopt purely national measures achieving the desired effect.

The Community action has opted for measures that would allow the proposal to attain its objective and be implemented as efficiently as possible. In this spirit, two different legal instruments have been chosen taking into account the objectives foreseen. For the first proposal, an EP and Council Decision is the appropriate legal instrument for the optional implementation by new Member States of common unilateral recognition rules which constitute a temporary derogation of the existing rules for mutual recognition. For the second proposal, an EP and Council Decision is chosen in view of the fact that the proposed provisions foresee the setting up of a permanent regime of derogation from the current mutual recognition rules, allowing the unilateral recognition by all Member States fully implementing the Schengen acquis of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

3. CONSEQUENCES IN RELATION TO THE VARIOUS PROTOCOLS ANNEXED TO THE TREATY

The first proposed EP and Council Decision is addressed exclusively to new Member States introducing a specific transitory regime allowing them to unilaterally recognise certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and similar documents issued by other new Member State(s). The proposed Decision is optional and would be applicable by a new Member State till the date to be decided by the Council in compliance with Article 3 paragraph 2 of the 2003 Act of Accession. By its own nature, the regime established by this proposal can not imply the variable situation as laid down by the protocols on the position of the United Kingdom, Ireland and Denmark.

The proposed EP and Council Decision concerning the unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to the transit visa falls within Title IV of the Treaty and is therefore affected by the "variable geometry" arising from the Protocols on the positions of the United Kingdom, Ireland and Denmark. The proposal for a Decision builds upon the Schengen *acquis*. Consideration must therefore be given to certain consequences arising from the various Protocols:

United Kingdom and Ireland

Pursuant to Articles 4 and 5 of the Protocol integrating the Schengen *acquis* into the framework of the European Union, Ireland and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which are not bound by the Schengen *acquis*, "may at any time request to take part in some or all of the provisions of the *acquis*". The proposal for a Decision constitutes a development of a part of the Schengen *acquis*, in which the United Kingdom and Ireland do not take part, in accordance with Council Decision 2000/365/EC of 29 May 2000 concerning the request of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and Council Decision 2002/192/EC of 28 February 2002 concerning Ireland's request to take part in some of the provisions of the Schengen *acquis*. The United Kingdom and Ireland are therefore not taking part in its adoption and are not bound by it or subject to its application.

Denmark

Under the Protocol on the position of Denmark annexed to the EC Treaty, Denmark does not take part in the adoption by the Council of measures pursuant to Title IV of the EC Treaty, with the exception of "measures determining the third countries whose nationals must be in possession of a visa when crossing the external borders of the Member States" or "measures relating to a uniform format for visas" (former Article 100c). Where, however, as in this case, the proposals constitute a development of the Schengen *acquis*, Article 5 of the Protocol states that, "Denmark shall decide within a period of six months after the Council has decided on a proposal or initiative to build upon the Schengen *acquis* under the provisions of Title IV of the Treaty establishing the European Community, whether it will implement this decision in its national law".

Norway and Iceland

Pursuant to the first paragraph of Article 6 of the Protocol integrating the Schengen *acquis*, an Agreement was signed on 18 May 1999 between the Council, Norway and Iceland in order to associate these two countries with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.[17] Article 1 of this Agreement states that Norway and Iceland are associated

[17] OJ L 176, 10.7.99, p. 35.

with the activities of the EC and the EU in the fields covered by the provisions referred to in Annexes A (provisions of the Schengen *acquis*) and B (provisions of European Community acts which have replaced corresponding provisions of — or were adopted pursuant to — the Schengen Convention) to the Agreement, and their further development. Under Article 2 of the Agreement, Norway and Iceland implement and apply the provisions of all acts or measures taken by the European Union amending or building upon the integrated Schengen *acquis* (Annexes A and B).

The present proposal builds upon the Schengen *acquis* as defined in Annex A to the Agreement. The matter must therefore be discussed in the "Mixed Committee" provided for in Article 4 of the Agreement to allow Norway and Iceland "to explain the problems they encounter in respect of" the measure and "to express themselves on any questions concerning the development of provisions of concern to them or the implementation thereof".

4. ARTICLE-BY-ARTICLE COMMENTARY

4.1 EP and Council Decision (EU) No ….. introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia, Slovakia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to introduce a simplified regime for the control of persons at the external borders based on allowing the new Member States to recognise unilaterally, as equivalent to their national visas, documents issued by Member States fully participating in the common area and documents issued by other new Member States. This derogation from the current recognition rules in the acquis is limited to transit through the territory of the new Member States. The regime is applicable to all third country nationals submitted to the visa requirement according to Regulation 539/2001. Family Members of citizens of the Union who have exercised their right to free movement within the EU are also beneficiaries of the common rules.

Article 2

The proposal follows an optional approach allowing the new Member States to decide whether they use the derogation regime or continue implementing the current rules. New Member States opting for the implementation of the common rules unilaterally recognize certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis. The list of documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis covers the uniform visa and the long term national visa as described in the Articles 10 and 18 of the Schengen Implementation Convention respectively, and all the residence permits issued by these countries listed in the Annex IV of the Common Consular Instructions. All documents issued by all Member States fully implementing the Schengen acquis without any distinction as regards the issuing Member State are covered by the recognition regime. The objective pursued is to preserve the equal value of all documents issued by the Schengen States.

Article 3

New Member States that have decided to implement the common rules recognizing the documents issued by the Schengen States may, in addition, opt for the recognition of documents issued by other new Member State(s). In an Annex to this Decision there is a list of the documents issued by the new Member States which could be subject of such recognition.

Article 4

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of a new Member State. Since the recognition regime concerns different categories of Schengen and national documents of varying lengths of validity, the proposed system opts for a general framework defining the minimum acceptable length of validity of the documents concerned. Consequently, the period of validity has to exceed five days from the day of entry into the territory of the new Member State. As concerns the uniform visa allowing one entry (and short stay), it is foreseen that once used for entry to the common area, it can be used again as valid authorisation for purposes of transit through the territory of a new Member State on the return-trip of the holder back to the country of origin.

Article 5

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States, will be published by the Commission in the Official Journal of the European Union.

Article 6

Standard provision

Taking account of the "two step Schengen implementation procedure", the proposed recognition regime will cover the whole transitory period until the date specified in the Council Decision which will be adopted in conformity with Article 3(2) of the 2003 Act of Accession.

Article 7

Standard provision.

4.2. EP and Council Decision (EU) No ….. establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to establish a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to their visa. The purpose of this recognition is limited to the transit through the Schengen territory or the territory of the new Member States.

Article 2

The proposal follows two different implementation mechanisms:

(a) Member States that have fully implemented the Schengen acquis are obliged to unilaterally recognise all residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex;

(b) New Member States that have decided to implement the Decision … and recognised unilaterally the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, may chose to participate during the transitory period till their full integration into the Schengen area ("optional participation"). In particular, new Member States that have already opted for the unilateral recognition of the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and documents issued by other new Member State(s), could in addition decide to recognise all the residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex. The common recognition rules will become mandatory for them after their full integration into the common area.

Article 3

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of Member State(s). The validity of the documents listed in the annex has to exceed five days from the moment of entry, thus covering the whole period afforded for transit.

Article 4

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States will be published by the Commission in the Official Journal of the European Community.

Articles 5 and 6

Standard provision